

[Baaga-Hansen.]

helhed kunne være tilfredsstillende, men enighed herom har ikke før kunnet skaffes tilveje. Det kan derfor kun anerkendes, at man i det i 1950 nedsatte udvalg angående lodslovens revision har opnået fuldstændig enighed om en vis indtægtsregulering over en lodsreguleringsfond, således at der afgives en vis mindre del af de større lodsindtægter og derpå efter nærmere fastsatte regler udbetales tilskud fra denne fond til de lodser, der har de mindre indtægter. Karakteren af denne enighed er så meget mere betydningsfuld, når man tænker på, at der har været seks lodser i det pågældende udvalg, den ene endda formanden for Dansk Lodsforening. Den kendsgerning må formentlig kunne tages som udtryk for, at lodserne indbyrdes stort set er enige om den foreslåede ordning. Imidlertid har jeg modtaget en henvendelse fra københavnske lodser, gående ud på at samtlige lodser ved dette lodseri sidste år har sendt en protest mod ydelse til nogen reguleringsfond, idet man bævder, at de københavnske lodser altid har klaret sig selv og f. eks. også selv har klaret pensionsspørgsmålet. Jeg må derfor bede om, at det spørgsmål må blive nærmere undersøgt i et udvalg.

På mit partis vegne kan jeg iøvrigt tilsige støtte til velvillig behandling i et udvalg af den nu omtalte del af det fremsatte lovforslag.

Jeg skal dernæst vende mig til den anden del af lovforslaget, nemlig den del der angår nyordningen af lodsernes pensionsforhold. Med den prisudvikling, der er foregået i de senere år, har de i lodsloven fastsatte maksimumsbeløb: 4 800 kr. i egenpension og 2 400 kr. i enkepension om året, længe været helt utilstrækkelige for de pågældende pensionister, selvom staten til disse beløb har ydet et dyrtidstillæg på henholdsvis 1 350 kr. og 1 080 kr. Lodserne har siden 1916 selv indbetalt betydelige beløb til deres egen pensionskasse i form af visse procentdele af brutto-lodsfortjenesten. Oprindelig ydede staten ligeledes et procentuelt bidrag sideløbende med lodseriernes pensionsbidrag til den samme kasse; men senere blev dette forhold ændret, og bidraget blev reduceret til et fast årligt beløb på 90 000 kr. i årene 1942—51 og på 50 000 kr. siden 1951.

På grund af de forøgede lodsindtægter i de senere år er pensionskassens formue vokset stærkt. Den råder i dag over så betydelige beløb, at det synes ubetænkeligt at forhøje de pensioner, der i dag udbetales, med et særligt tillæg. Efter bemærkningerne til lovforslaget drejer det sig om 40 pct. af grundpensionen samt om et forhøjet dyrtidstillæg, en forhøjelse fra 45 til 75 pct. af grundpensionen. Ligeledes skønnes det forsvarligt at fastsætte de fremtidige pensionsbestemmelser på linie med statstjenestemændenes pensionsregler, idet man dog udtrykkeligt i forslaget ansætter pensionsindtægten til højst 7 200 kr. årlig, hvorefter pensionsgrundbeløbet vil udgøre 5 040 kr. årlig og for enkepensioner 2 880 kr. Til disse beløb skal yderligere for tiden lægges de førnævnte 40 pct. og dyrtidstillægget på 75 pct.

Lodsernes repræsentant i det særlige udvalg, der har behandlet pensionsspørgsmålet, har efter omstændighederne tilsluttet sig udvalgets forslag, der går ud på det, jeg her har omtalt; men også herom gælder det, at jeg har modtaget en henvendelse fra en af de pensionerede lodser, en henvendelse, hvori der protesteres imod den foreslåede ordning, så også på dette punkt må jeg bede om en udvalgsbehandling til klaring af dette og enkelte andre spørgsmål, jeg kunne ønske besvaret.

Det er påskønnelsesværdigt, at lodserne selv allerede i mange år har ydet og fremtidig går ind for at yde meget store beløb til deres egen og deres efterlattes pensionering, så meget mere som der er lodser, der årlig afstår en meget betydelig del af deres indtægt, for at det kan komme det fælles vel tilgode. Jeg har bemærket mig, at lodserne ved det københavnske lodseri ikke går med i den fælles pensionskasse. Efter hvad jeg har fået oplyst, er de selv i stand til at ordne deres pensionsforhold, og det kan man kun anerkende som sundt og rigtigt.

Forslaget om oprettelse af et lodsråd kan jeg tiltræde. Om dette råd også får beføjelse til at tale med vedrørende pensionsspørgsmål, har jeg ikke kunnet få klarhed over, men det kan blive nøjere belyst i det kommende udvalg.

Med disse bemærkninger skal jeg også vedrørende lovforslagets afsnit om pensionsforholdene tilsige mit partis beredvil-